Ročník 1994

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 40 **Rozeslána dne 17. června 1994** **Cena Kč 7,–**

OBSAH:

127. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přístupu České republiky k Úmluvě o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, přijaté v Bonnu dne 23. června 1979

128. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Českou republikou a Egyptskou arabskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic

129. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Programové dohody mezi vládou České republiky a vládou Spojených států amerických k financování municipální infrastruktury

130. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Ministerstvem financí České republiky a Ministerstvem financí Slovenské republiky o vzájemném osvobození silničních motorových vozidel od silniční daně

Redakční sdělení o opravě chyb v zákonu č. 113/1994 Sb. a ve sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 122/1994 Sb.

127

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. června 1979 byla v Bonnu přijata Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů.

Listina o přístupu České republiky k této úmluvě byla uložena u vlády Spolkové republiky Německo, depozitáře Úmluvy, dne 8. února 1994.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku XVIII odst. 1 dnem 1. listopadu 1983 a pro Českou republiku vstoupila v platnost na základě téhož článku odst. 2 dnem 1. května 1994.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

ÚMLUVA

o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů

Smluvní strany

uznávajíce, že volně žijící živočichové jsou svými nesčetnými formami nenahraditelnou součástí přírodního systému Země, který musí být pro dobro lidstva zachován,

uvědomujíce si, že každá lidská generace má v rukou zemské zdroje budoucích generací a má tudíž povinnost zajistit, že toto dědictví bude zachováno, a pokud se jej využívá, že se to děje s rozumem,

vědomy si stále rostoucí hodnoty volně žijících živočichů z hledisek životního prostředí, ekologických, genetických, vědeckých, estetických, rekreačních, kulturních, vzdělávacích, sociálních a ekonomických,

majíce na mysli zejména ty druhy volně žijících živočichů, které se stěhují přes hranice nebo za hranice právního dosahu států,

uznávajíce, že státy jsou a musí být ochránci stěhovavých druhů volně žijících živočichů, kteří žijí uvnitř území, na které se vztahuje jejich jurisdikce, nebo se pohybují přes jejich hranice,

přesvědčeny o tom, že ochrana a účinné hospodaření se stěhovavými druhy volně žijících živočichů vyžadují společné akce všech států v územích, na které se vztahuje jejich jurisdikce a ve kterých takové druhy tráví kteroukoli část svého životního cyklu,

s dovoláním doporučení č. 32 Akčního plánu, přijatého Konferencí Spojených národů o lidském životním prostředí (Stockholm, 1972), které bylo s uspokojením vzato na vědomí 27. zasedáním Valného shromáždění Spojených národů,

usnášejí se, jak dále uvedeno:

Článek I

Výklad pojmů

1. Pro potřebu této úmluvy:

a) „Stěhovavý druh“ znamená celou populaci nebo kteroukoli geograficky oddělenou část populace jakéhokoliv druhu nebo nižšího taxonu volně žijících živočichů, pro něž platí, že významná část jejich příslušníků cyklicky a předvídatelně překračuje jednu nebo více hranic jurisdikce státu.

b) „Záchovný status stěhovavého druhu“ označuje souhrn vlivů, které působí na stěhovavé druhy a mohou se projevit na jejich dlouhodobém rozšíření a početnosti.

c) „Záchovný status“ se bude považovat za „příznivý“, když:

1. údaje o populační dynamice naznačují, že se stěhovavý druh udržuje na dlouhodobém základě jako životaschopná složka svého ekosystému;
2. se areál stěhovavého druhu v současnosti nezmenšuje, ani se pravděpodobně v dlouhodobém výhledu nezmenší;
3. současně existuje a v dohledné budoucnosti bude existovat dostatek stanovišť pro dlouhodobé udržení populace stěhovavého druhu, a
4. rozšíření a početnost stěhovavého druhu se blíží historickému výskytu a úrovni v rozsahu výskytu potenciálních vhodných ekosystémů a v rozsahu, který je v souladu s rozumným hospodařením s živou přírodou.

d) „Záchovný status“ bude považován za „nepříznivý“, jestliže není splněna kterákoli z podmínek vytyčených pod písmenem c) tohoto odstavce.

e) „Ohrožený“ ve vztahu k určitému stěhovavému druhu znamená, že tento stěhovavý druh je v nebezpečí vyhynutí v celém areálu nebo v jeho významné části.

f) „Areálem“ se rozumí všechny suchozemské či vodní plochy, které stěhovavý druh obývá, v nichž se dočasně zdržuje, která překračuje či přelétá v kterékoli době na své normální migrační cestě.

g) „Stanoviště“ označuje kteroukoli plochu v areálu stěhovavého druhu, kde se nacházejí vhodné životní podmínky pro onen druh.

h) „Areálový stát“ ve vztahu k určitému stěhovavému druhu označuje jakýkoli stát [a podle okolností i jakoukoli jinou stranu, jak se o tom zmiňuje písmeno k) tohoto odstavce], který vykonává jurisdikci nad kteroukoli částí areálu stěhovavého druhu, nebo stát, pod jehož vlajkou plující lodi se zabývají lovem tohoto stěhovavého druhu mimo hranice státní jurisdikce.

i) „Lovem“ se míní sběr, lovení, rybolov, chytání, vyrušování, záměrné zabíjení nebo pokusy o takovouto činnost.

j) „Dohoda“ označuje mezinárodní dohodu, jež se vztahuje k zachování jednoho či více druhů stěhovavých živočichů, jak ustanovují články IV a V této úmluvy.

k) „Strana“ označuje stát nebo jinou regionální ekonomickou integraci utvořenou suverénními státy, která je kompetentní pro jednání, uzavírání a uskutečňování mezinárodních dohod v záležitostech, na něž se vztahuje tato úmluva a pro které tato úmluva vstoupila v platnost.

2. V záležitostech, které jsou v jejich kompetenci, budou regionální organizace ekonomické integrace, které jsou stranami této úmluvy, svým jménem vykonávat práva a dodržovat závazky, které tato úmluva přisuzuje svým členským státům. V takových případech nebudou mít členské státy těchto organizací oprávnění vykonávat taková práva individuálně.

3. Tam, kde tato úmluva stanoví, že rozhodnutí bude učiněno buď dvoutřetinovou většinou, nebo jednomyslným rozhodnutím „stran, které jsou přítomny a hlasují“, bude to znamenat „přítomné strany, které odevzdají buď kladný, či záporný hlas“. Ty, které se zdrží hlasování, nebudou započítávány mezi „strany, které jsou přítomny a hlasují“ při určování většiny.

Článek II
Základní zásady

1. Strany uznávají důležitost ochrany stěhovavých druhů a důležitost dohody areálových států o tom, že za tím účelem podniknou akce, kdykoli to bude možné a vhodné, přičemž věnují zvláštní pozornost těm druhům, jejichž záchovný status je nepříznivý, a že podniknou buď samy, nebo ve vzájemné spolupráci vhodné a nezbytné kroky k ochraně těchto druhů a jejich stanovišť.

2. Strany uznávají, že je třeba podnikat akce k zabránění toho, aby se některý stěhovavý druh stal ohroženým.

3. Strany zejména:

a) by měly podporovat, spolupracovat a propagovat výzkum ve vztahu ke stěhovavým druhům;

b) budou usilovat o zajištění bezprostřední ochrany stěhovavým druhům zahrnutým v Příloze I; a

c) budou usilovat o uzavření „dohod“ o ochraně a hospodaření, pokud jde o stěhovavé druhy, zahrnuté do Přílohy II.

Článek III
Ohrožené stěhovavé druhy
Příloha I

1. Příloha I povede seznam stěhovavých druhů, které jsou ohroženy.

2. Stěhovavý druh může být pojat do seznamu v Příloze I za předpokladu, že spolehlivé důkazy, počítaje v to nejlepší dosažitelné vědecké důkazy, naznačují, že jde o ohrožený druh.

3. Stěhovavý druh může být vyškrtnut z Přílohy I, když Konference stran rozhodne, že:

a) spolehlivé důkazy, počítaje v to i nejlepší dosažitelné vědecké důkazy, naznačují, že tento druh již není ohrožen a že

b) daný druh se pravděpodobně nestane opět ohroženým, protože mu byla odejmuta ochrana tím, že byl vyškrtnut ze seznamu v Příloze I.

4. Strany, které jsou areálovými státy některého stěhovavého druhu, uvedeného na seznamu v Příloze I, se vynasnaží:

a) zachovat a tam, kde je to proveditelné a vhodné, obnovit ta stanoviště onoho druhu, která jsou důležitá pro to, aby se odstranilo nebezpečí vyhynutí onoho druhu;

b) zabraňovat, odstraňovat, kompenzovat nebo minimalizovat, podle toho, co je vhodné, nepříznivé účinky činností nebo překážky, které vážně ohrožují nebo zabraňují stěhování (tahu) druhů; a

c) v možném a vhodném rozsahu zabraňovat, zmenšovat či regulovat činitele, které ohrožují nebo pravděpodobně budou dále ohrožovat onen druh, včetně přísné kontroly vnášení nepůvodních druhů nebo kontroly a odstraňování již vnesených nepůvodních druhů.

5. Státy, které jsou areálovými státy stěhovavého druhu, uvedeného na seznamu v Příloze I, zakáží lov zvířat, které náležejí k tomuto druhu. Výjimky z tohoto zákazu jsou možné jen tehdy, jestliže:

a) jde o lov k vědeckým účelům;

b) lovení má sloužit pro podporu rozmnožení nebo přežití postiženého druhu;

c) lovení má sloužit k uspokojení potřeb těch, kdo takový druh tradičně užívají k uhájení svého živobytí; nebo

d) to vyžadují mimořádné okolnosti,

za předpokladu, že takové výjimky jsou co do svého obsahu přesně vymezeny a omezeny co do doby a místa. Takový lov nemá onomu druhu přinášet nevýhody.

6. Konference stran může doporučit stranám, které jsou areálovými státy určitého stěhovavého druhu, uvedeného na seznamu v Příloze I, aby podnikly další opatření, která považují za vhodná ve prospěch tohoto druhu.

7. Strany budou informovat co nejrychleji Sekretariát o jakýchkoli výjimkách, které byly učiněny v souladu s odstavcem 5 tohoto článku.

Článek IV

Stěhovavé druhy, které mají být předmětem „dohod“ Příloha II

1. Příloha II povede seznam stěhovavých druhů s nepříznivým záchovným statusem a pro jejichž zachování a hospodaření s nimi se vyžadují mezinárodní dohody a také těch, které mají takový záchovný status, kterému by významně prospěla mezinárodní spolupráce, jíž by se dosáhlo pomocí mezinárodní dohody.

2. Opravňují-li to okolnosti, může být stěhovavý druh veden jak na seznamu Přílohy I, tak na seznamu Přílohy II.

3. Strany, které jsou areálovými státy stěhovavých druhů uvedených na seznamu Přílohy II, se vynasnaží uzavřít takové „dohody“, které by těmto druhům přinesly prospěch, a měly by dát přednost těm druhům, které mají nepříznivý záchovný status.

4. Strany se vyzývají, aby zahájily jednání s cílem uzavřít dohody, týkající se jakékoli populace nebo jakékoli geograficky samostatné části populace kteréhokoli druhu nebo nižšího taxonu volně žijících živočichů, jejichž příslušníci periodicky překračují hranice jurisdikce jednoho či více států.

5. Sekretariátu bude předána kopie každé „dohody“, která bude uzavřena v souladu s tímto článkem.

Článek V

Směrnice pro uzavírání „dohod“

1. Předmětem každé „dohody“ bude obnova příznivého záchovného statusu nebo zachování v příznivém záchovném statusu toho stěhovavého druhu, kterého se to týká. Každá „dohoda“ má pojednávat o těch aspektech ochrany a obhospodařování daného stěhovavého druhu, které slouží k dosažení tohoto cíle.

2. Každá „dohoda“ se má vztahovat na celý areál stěhovavého druhu, o který jde, a měla by umožňovat, aby k ní mohly přistoupit všechny areálové státy tohoto druhu, ať jsou či nejsou stranami ve smyslu této úmluvy.

3. Kdykoli je to možné, měla by „dohoda“ pojednávat o více než o jednom stěhovavém druhu.

4. Každá „dohoda“ by měla:

a) přesně označit stěhovavý druh či stěhovavé druhy, na které se vztahuje;

b) popsat areál a cesty tahu stěhovavého druhu;

c) stanovit, aby každá strana vyznačila svůj státní pravomocný orgán, pověřený realizací „dohody“;

d) ustavit, pokud je to nutné, vhodný aparát, který by napomáhal při uskutečňování záměrů „dohody“, sledoval by její účinnost a připravoval by zprávy pro Konferenci stran;

e) stanovovat postupy při řešení neshod mezi smluvními stranami „dohody“; a

f) přinejmenším zakázat, pokud půjde o stěhovavý druh řádu Cetacea (kytovci), jakékoli lovení, které ve vztahu k tomuto stěhovavému druhu není povoleno nějakou jinou multilaterální dohodou, a ustanovit, že k „dohodě“ mohou přistoupit státy, které nejsou areálovými státy tohoto stěhovavého druhu.

5. Tam, kde je to vhodné a uskutečnitelné, má každá „dohoda“ ustanovovat, aniž by se však na to omezila:

a) periodické přezkoumání záchovného statusu toho stěhovavého druhu, jehož se týká, a vyznačení těch činitelů, které mohou být pro tento status škodlivé;

b) koordinované plány ochrany a obhospodařování;

c) výzkum ekologie a populační dynamiky dotčeného stěhovavého druhu, se zvláštním zřetelem k jeho tahu;

d) výměnu informací o dotčeném stěhovavém druhu, se zvláštním ohledem na výměnu výsledků výzkumu a související statistiky;

e) ochranu a, kde je to žádoucí a uskutečnitelné, obnovu stanovišť, která mají význam pro udržení příznivého záchovného statusu, a ochranu takových stanovišť před porušováním včetně přísné kontroly nad zaváděním nebo kontroly nad již vneseným nepůvodním druhem, škodlivým stěhovavému druhu;

f) udržování sítě vhodných stanovišť přiměřeně rozložených vzhledem ke směru tahu;

g) tam, kde se to jeví žádoucí, zajistit nová stanoviště, příhodná pro stěhovavý druh nebo znovuzavedení stěhovavého druhu do příhodných stanovišť;

h) v maximální možné míře vyloučit nebo kompenzovat činnosti a překážky, které brání nebo překážejí migraci;

i) zabránění, snížení nebo regulaci vypouštění látek, škodlivých stěhovavému druhu, do stanovišť tohoto stěhovavého druhu;

j) opatření, založená na zdravých ekologických zásadách, ke kontrole a řízení lovu daného stěhovavého druhu;

k) postupy ke koordinaci akcí pro potlačení nezákonného lovu;

l) výměnu informací o vážném ohrožení stěhovavého druhu;

m) opatření pro případ nouze, jimiž by se výrazně a rychle podpořily akce pro zachování v případech, kdy je záchovný status stěhovavého druhu vážně dotčen; a

n) seznámení široké veřejnosti s obsahem a cíli „dohody“.

Článek VI

Areálové státy

1. Seznam areálových států stěhovavých druhů, uvedených v Příloze I a v Příloze II, bude Sekretariát průběžně aktualizovat na základě informací, které od stran obdrží.

2. Strany budou Sekretariát průběžně informovat o tom, pro který druh stěhovavých živočichů, uvedený v Příloze I a v Příloze II, se považují za areálové státy, včetně poskytnutí informace o lodích, plujících pod jejich vlajkou, které se mimo hranice jejich státní jurisdikce zabývají lovem daného stěhovavého druhu, a tam, kde je to možné, také o dalších plánech vzhledem k takovému lovu.

3. Strany, které jsou areálovými státy vzhledem ke stěhovavým druhům uvedeným v Příloze I nebo v Příloze II, budou informovat prostřednictvím Sekretariátu Konferenci stran, nejméně šest měsíců před každým řádným zasedáním Konference, o opatřeních, která podnikají k uskutečňování ustanovení této úmluvy vzhledem k oněm druhům.

Článek VII

Konference stran

1. Konference stran bude rozhodovacím orgánem této úmluvy.

2. Sekretariát svolá zasedání Konference stran ne později, než za dva roky poté, kdy tato úmluva vstoupila v platnost.

3. Poté bude Sekretariát svolávat řádná zasedání Konference stran v intervalech ne delších než tři roky, ledaže Konference rozhodne jinak, a mimořádná zasedání, kdykoli o to požádá nejméně jedna třetina stran.

4. Konference stran zavede a bude pravidelně revidovat finanční pravidla této úmluvy. Na každém ze svých řádných zasedání přijme Konference stran rozpočet na příští finanční období. Každá strana bude přispívat do tohoto rozpočtu podle stupnice, na které se Konference dohodne. Finanční pravidla, včetně ustanovení o rozpočtu a o příspěvkové stupnici a o jejich úpravách, budou schvalována jednomyslným hlasováním stran, které jsou přítomny a hlasují.

5. Na každém ze svých zasedání bude Konference stran revidovat uskutečňování této úmluvy a může zejména:

a) revidovat a ohodnocovat záchovný status stěhovavých druhů;

b) přezkoumávat pokrok, dosažený v ochraně stěhovavých druhů, zejména těch, které jsou uvedeny v přílohách I a II;

c) učinit taková opatření a poskytovat takové poradenství, jaké se jeví nezbytným a která umožní, aby Vědecká rada a Sekretariát mohly dostát svým povinnostem;

d) přijmout a projednat jakoukoli zprávu, kterou předloží Vědecká rada, Sekretariát, kterákoli strana nebo kterýkoli stálý sbor, zřízený v souladu s některou „dohodou“;

e) doporučovat stranám, jak mají zdokonalovat záchovný status stěhovavých druhů a přezkoumávat pokrok, kterého se dosáhlo na základě „dohod“;

f) v těch případech, kdy nebyla uzavřena „dohoda“, doporučit, aby se sešla schůze těch stran, které jsou areálovými státy určitého stěhovavého druhu nebo skupiny stěhovavých druhů, k projednání opatření pro zlepšení záchovného statusu těchto druhů;

g) navrhovat stranám doporučení pro zvýšení efektivnosti této úmluvy; a

h) rozhodnout o jakémkoli dodatečném opatření, které by mělo být přijato k uskutečňování cílů této úmluvy.

6. Každé zasedání Konference stran rozhodne o době a místu konání příštího zasedání.

7. Každé zasedání Konference stran určí a přijme jednací řád pro to které zasedání. Rozhodnutí na zasedání Konference stran budou vyžadovat dvoutřetinovou většinu stran, které jsou přítomny a hlasují, s výjimkou případů, pro které tato úmluva ustanovuje jinak.

8. Na zasedání Konference stran mohou být zastoupeny svými pozorovateli Spojené národy, jejich specializované agentury, Mezinárodní komise pro atomovou energii, právě tak jako kterýkoli stát, který není stranou této úmluvy, a vzhledem ke každé „dohodě“ i sbor, ustanovený stranami této „dohody“.

9. Každá agentura nebo sbor technicky kvalifikovaný v oboru ochrany, zachování a obhospodařování stěhovavých druhů v dále uvedených kategoriích, který informuje Sekretariát o svém přání být zastoupen pozorovateli na Konferenci stran, bude připuštěn, ledaže by nejméně jedna třetina přítomných stran vznesla proti tomu námitky:

a) mezinárodní agentury nebo útvary, buď vládní, nebo nevládní, a národní vládní agentury a sbory; a
b) národní nevládní agentury či sbory, které pro tento účel obdržely schválení od státu, v němž jsou umístěny.

Jakmile bude těmto pozorovatelům povolen přístup, mají právo účasti, nemohou však hlasovat.

Článek VIII

Vědecká rada

1. Konference stran ustaví na svém prvním zasedání Vědeckou radu k poradenské činnosti ve vědeckých záležitostech.

2. Každá strana může určit kvalifikovaného odborníka za člena této Vědecké rady. Nad to zahrne Vědecká rada jako členy kvalifikované odborníky, zvolené a ustanovené Konferencí stran. Počet těchto odborníků, kritéria pro jejich výběr a podmínky pro jejich ustanovení budou takové, jak je určí Konference stran.

3. Vědecká rada se bude scházet na žádost Sekretariátu, jak to bude vyžadovat Konference stran.

4. Vědecká rada si vypracuje svá vlastní pravidla jednání, která podléhají schválení Konference stran.

5. Konference stran určí funkce Vědecké rady, které mohou zahrnovat:

a) poskytovat vědecké porady Konferenci stran, Sekretariátu, a, se souhlasem Konference stran, každému sboru, ustavenému podle této úmluvy nebo „dohody“, anebo i stranám;
b) doporučovat výzkum a koordinaci výzkumu o stěhovavých druzích, provádět vyhodnocování výsledků takového výzkumu za účelem zjištění záchovného statusu stěhovavého druhu a podávat zprávy Konferenci stran o takovém statusu a o opatřeních pro jeho zlepšení;
c) podávat doporučení Konferenci stran k tomu, aby do Přílohy I nebo Přílohy II byl zapsán určitý stěhovavý druh, spolu s vyznačením areálu tohoto stěhovavého druhu;
d) podávat doporučení Konferenci stran ke specifickým opatřením pro ochranu a obhospodařování, která by měla být pojata do „dohod“ o stěhovavých druzích; a
e) doporučovat Konferenci stran, jak řešit problémy vztahující se k vědeckým aspektům realizace této úmluvy, zejména pokud jde o stanoviště stěhovavých druhů.

Článek IX

Sekretariát

1. Pro potřeby této úmluvy bude zřízen Sekretariát.

2. Jakmile tato úmluva vstoupí v platnost, bude Sekretariát zajištěn ředitelem Programu Spojených národů pro životní prostředí. V míře a způsobem, který uzná za vhodné, mu mohou napomáhat vhodné mezivládní nebo nevládní, mezinárodní nebo národní agentury a sbory, které mají technickou kvalifikaci pro ochranu, zachování a obhospodařování volně žijících živočichů.

3. Jestliže Program Spojených národů pro životní prostředí nebude nadále s to zajistit funkce Sekretariátu, učiní Konference stran alternativní opatření pro Sekretariát.

4. Sekretariát bude mít tyto funkce:

a) uspořádat zasedání a poskytovat mu služby:
   i) pro Konferenci stran,
   ii) pro Vědeckou radu;
b) udržovat a rozšiřovat styky mezi stranami, stálými sbory zřízenými na základě „dohod“ a jinými mezinárodními organizacemi, které se zabývají stěhovavými druhy;
c) přijímat od kteréhokoli vhodného zdroje zprávy a jiné informace, které podpoří cíle a realizaci této úmluvy, a zabezpečovat rozšíření takových informací;
d) upozorňovat Konferenci stran na jakékoli záležitosti, jež se vztahují k cílům této úmluvy;
e) připravovat pro Konferenci stran zprávy o práci Sekretariátu a o realizaci této úmluvy;
f) udržovat v aktuálním stavu a publikovat seznam areálových států všech stěhovavých druhů obsažených v přílohách I a II;
g) podporovat, pod vedením Konference stran, uzavírání „dohod“;
h) udržovat v aktuálním stavu a poskytovat stranám seznam „dohod“, a, pokud o to požádá Konference stran, poskytovat jakékoli informace o takových „dohodách“;
i) vést a publikovat seznam doporučení, přijatých Konferencí stran v souladu s písmeny e), f), g) odstavce 5 článku VII nebo o rozhodnutích, která byla učiněna v souladu s písmenem h) onoho článku;

j) poskytovat široké veřejnosti informace o této úmluvě a jejích cílech; a

k) vykonávat jakékoli další funkce, které jsou mu svěřeny na základě této úmluvy Konferencí stran.

Článek X

Novelizace Úmluvy

1. Tato úmluva může být novelizována na každém řádném nebo mimořádném zasedání Konference stran.

2. Návrhy na novelizaci může podat každá strana.

3. Text navrhované novelizace a jejího zdůvodnění bude sdělen Sekretariátu nejméně 150 dní před zasedáním, na kterém by měla být novelizace projednávána, a bude bez prodlení sdělen Sekretariátem všem stranám. Všechny připomínky stran k textu budou sděleny Sekretariátu do 60 dnů před zahájením zasedání. Bezprostředně po uplynutí posledního dne lhůty pro podání připomínek sdělí Sekretariát všem stranám znění připomínek podaných do toho dne.

4. Novelizace bude přijata dvoutřetinovou většinou stran, které jsou přítomny a hlasují.

5. Přijatá novelizace vstoupí v platnost pro všechny strany, které ji přijaly, prvního dne třetího měsíce po datu, kdy dvě třetiny stran uložily dokument o přijetí u depozitáře. Pro každou stranu, která uloží dokument o přijetí u depozitáře po datu, kdy dokument o přijetí uložily dvě třetiny stran, vstoupí novela v platnost prvého dne třetího měsíce následujícího po uložení jejího dokumentu o přijetí.

Článek XI

Novelizace příloh

1. Přílohy I a II mohou být novelizovány, na kterémkoli řádném nebo mimořádném zasedání Konference stran.

2. Návrh pro novelizaci může podat každá strana.

3. Text každé navrhované novelizace a jejího zdůvodnění, spočívající na nejlepším dostupném vědeckém důkazu, bude sdělen Sekretariátu nejméně 150 dní před zasedáním a bude bez prodlení sdělen Sekretariátem všem stranám. Jakékoli připomínky stran k textu budou Sekretariátu sděleny nejpozději do 60 dnů před začátkem zasedání. Bezprostředně po posledním dnu lhůty pro podání připomínek sdělí Sekretariát stranám všechny připomínky, došlé do tohoto dne.

4. Novela bude přijata dvoutřetinovou většinou stran, které jsou přítomny a hlasují.

5. Novelizace příloh vstoupí v platnost pro všechny strany 90 dní po zasedání Konference stran, na kterém byla přijata, s výjimkou těch stran, které vznesou výhrady podle odstavce 6 tohoto článku.

6. V průběhu období 90 dnů, o němž ustanovuje odstavec 5 tohoto článku, může každá strana písemným oznámením zaslaným depozitáři, vznést výhrady k novelizaci. Výhrada k novelizaci může být odvolána písemným sdělením depozitáři a poté pro onu stranu vstoupí novela v platnost 90 dní poté, kdy byla výhrada odvolána.

Článek XII

Vztahy k mezinárodním úmluvám a jiné legislativě

1. Nic v této úmluvě se nedotýká kodifikace a vývoje zákona o mořích Konferencí Spojených národů o zákonu o moři, svolanou v souladu s Rezolucí 1750 C (XXV) Valného shromáždění Spojených národů ani současných či budoucích nároků a právního mínění kteréhokoli státu, týkajících se zákona o moři a povahy a rozsahu jurisdikce pobřežních států a vlajkových států.

2. Ustanovení této úmluvy se žádným způsobem nedotýkají práv nebo závazků kterékoli strany, vznikajících na základě jakékoli existující smlouvy, úmluvy či dohody.

3. Ustanovení této úmluvy se nebudou v žádném způsobu dotýkat práv stran na přijetí přísnějších vlastních opatření, týkajících se stěhovavých druhů, uvedených na seznamech v Příloze I a Příloze II, nebo přijetí vlastních opatření k ochraně druhů, jež nejsou uvedeny na seznamech v Příloze I a Příloze II.

Článek XIII

Řešení sporů

1. Kterýkoli spor, který vznikne mezi dvěma či více stranami v otázce interpretace či aplikace ustanovení této úmluvy, podléhá vyjednávání mezi stranami, které jsou účastníky takového sporu.

2. Jestliže nemůže být spor urovnán podle odstavce 1 tohoto článku, mohou strany po vzájemné dohodě předložit spor k arbitráži, zejména u Stálého soudu v Haagu, a strany, které tento spor předloží, budou arbitrážním výrokem vázány.

Článek XIV

Výhrady

1. Vůči ustanovením této úmluvy nelze vznášet všeobecné výhrady. Specifické výhrady mohou být vzneseny v souladu s ustanoveními tohoto článku a článku XI.

2. Kterýkoli stát nebo regionální organizace ekonomické integrace může při ukládání svého dokumentu o ratifikaci, přijetí, souhlasu či přístupu vznést specifickou výhradu k zanesení kteréhokoli stěhovavého druhu buď do Přílohy I, nebo do Přílohy II nebo do obou příloh, a nebude poté považován za stranu ve vztahu k předmětu této výhrady až do doby 90 dnů

poté, kdy depozitář zaslal stranám oznámení, že taková výhrada byla odvolána.

Článek XV

Podpis

Tato úmluva bude vyložena v Bonnu k podpisu pro všechny státy a pro kteroukoli regionální organizaci ekonomické integrace do 22. června 1980.

Článek XVI

Ratifikace, přijetí, souhlas

Tato úmluva bude podléhat ratifikaci, přijetí nebo vyslovení souhlasu. Dokumenty o ratifikaci, přijetí či souhlasu budou uloženy u vlády Spolkové republiky Německo, která bude jejich depozitářem.

Článek XVII

Přistoupení

Po 22. červnu 1980 mohou k této úmluvě přistoupit všechny nesignatářské státy a kterákoli regionální organizace ekonomické integrace. Dokumenty o přistoupení budou ukládány u depozitáře.

Článek XVIII

Nabytí platnosti

1. Tato úmluva nabude platnosti prvého dne třetího měsíce po dni, kdy byl uložen patnáctý dokument o ratifikaci, přijetí či souhlasu u depozitáře.

2. Pro každý stát nebo každou regionální organizaci ekonomické integrace, která ratifikuje, přijme nebo vysloví souhlas s touto úmluvou nebo k ní přistoupí po uložení patnáctého dokumentu o ratifikaci, přijetí, souhlasu či přistoupení, vstoupí tato úmluva v platnost prvého dne třetího měsíce poté, kdy tento stát nebo taková organizace uloží svůj dokument o ratifikaci, přijetí, souhlasu či přistoupení.

Článek XIX

Vypovězení

Každá strana může tuto úmluvu vypovědět písemným oznámením depozitáři kdykoli. Výpověď nabude účinnosti po 12 měsících poté, kdy depozitář obdržel oznámení.

Článek XX

Depozitář

1. Originál této úmluvy je sepsán v jazyce anglickém, francouzském, německém, ruském a španělském, přičemž každá verze se považuje za autentickou, a bude uložen u depozitáře. Depozitář zašle ověřené kopie každé z těchto verzí všem státům a regionálním organizacím ekonomické integrace, které podepsaly Úmluvu nebo uložily své dokumenty o přístupu k ní.

2. Po konzultaci s vládami, kterých se to týká, připraví depozitář oficiální verze textu této úmluvy v jazyce arabském a čínském.

3. Depozitář bude informovat všechny signatářské státy a státy, které přistoupily, a všechny signatářské a přistoupivší regionální organizace ekonomické integrace a Sekretariát o podpisech, uložení dokumentů o ratifikaci, přijetí, souhlasu nebo přistoupení, o vstupu této úmluvy v platnost, o jejích novelizacích, specifických výhradách a o oznámeních o vypovězení.

4. Jakmile tato úmluva vstoupí v platnost, zašle depozitář její ověřenou kopii Sekretariátu Spojených národů za účelem registrace a zveřejnění podle článku 102 Charty Spojených národů.

Na důkaz toho podepsaní, řádně k tomu zmocněni, podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Bonnu, dne 23. června 1979.

Poznámka:

Texty příloh I a II, které podléhají pravidelným změnám, jsou uloženy v poslední platné verzi na Ministerstvu životního prostředí, které zajistí vhodnou formou jejich zpřístupnění veřejnosti.

128

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. května 1993 byla v Káhiře podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Egyptskou arabskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 12 odst. 1 dnem 4. června 1994.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Do anglického znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

DOHODA

mezi
Českou republikou a Egyptskou arabskou republikou
o podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Egyptská arabská republika (dále jen „smluvní strany“),

vedeny přáním rozvinout hospodářskou spolupráci obou států na základě rovnosti a vzájemného prospěchu,

hodlajíce povzbuzovat a vytvořit příznivé podmínky pro investice investorů jednoho státu na území druhého státu a

vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic v souladu s touto dohodou podněcuje podnikatelskou iniciativu v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investice“ označuje každou majetkovou hodnotu investovanou investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

a) movitý a nemovitý majetek, jakož i všechna věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
b) akcie, obligace, vklady společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;
c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakoukoli činnost mající hospodářskou hodnotu související s investicí;
d) práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autorských práv, práva z obchodních značek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů, know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill;
e) práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence nebo povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.

Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich klasifikaci jako investice.

2. Pojem „investor“ znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.

a) Pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem.
b) Pojem „právnická osoba“ znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a uznanou za právnickou osobu mající trvalé sídlo na území jedné ze smluvních stran.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory z druhé smluvní strany, aby investovali na jejím území, a bude takové investice připouštět.

2. Investice vlastněné investory jedné nebo druhé smluvní strany budou mít vždy zajištěno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů nebo investicím nebo výnosům investorů jakéhokoli třetího státu.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo dispozici s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoliv třetího státu.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytovat investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat podle:

a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobné mezinárodní dohody, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo může být; nebo
b) mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Náhrada za škodu nebo ztrátu

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škodu následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana zacházení, pokud jde o restituci, náhradu škody, vyrovnání nebo jiné vypořádání, ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku, investoři jedné smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škodu nebo ztrátu na území druhé smluvní strany spočívající v:

a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany,
b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

bude poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škodu nebo ztrátu utrpěnou během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 5

Vyvlastnění

1. Investice vlastněné investory některé smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím přímý účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno podle zákona, na nediskriminačním základě a bude doprovázeno opatřeními k zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude okamžitě realizovatelná a volně převoditelná ve volně směnitelné měně a bude provedena bez nespravedlivého zdržení, jinak bude zahrnovat úrok.

2. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání svého případu a o ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

Článek 6

Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi nebo výnosy. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně bez zbytečných omezení a prodlení. Takové převody zahrnují zejména, nikoliv však výlučně:

a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
c) částky na splacení půjček;
d) licenční nebo jiné poplatky;
e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice;
f) příjmy fyzických osob podle právního řádu té smluvní strany, kde byla investice uskutečněna.

2. Pro účely této dohody budou jako přepočítací kurzy použity oficiální kurzy pro běžné transakce platné k datu převodu, pokud nebude dohodnuto jinak.

Článek 7

Postoupení práv

Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi podle záručního systému, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, za předpokladu, že vyčerpala všechny místní prostředky v hostitelském státě, uzná druhá smluvní strana:

a) postoupení každého práva nebo nároku investorem dříve zmíněné smluvní straně nebo jí zmocněné agentuře, ať k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního jednání v této zemi, jakož i,

b) že dříve zmíněná smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území této druhé smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.

2. Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou bude trvat i po uplynutí šesti měsíců, je kterákoliv strana ve sporu oprávněna předložit spor buď:

a) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic mezi státy a občany jiného státu (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965 v případě, že obě smluvní strany jsou stranami této úmluvy; nebo

b) strany ve sporu se mohou dohodnout na mezinárodní arbitrážní instituci používající pravidla Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na úpravě těchto pravidel. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody mohou být, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustanoven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě do dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen „předseda“). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebylo provedeno nezbytné jmenování, může být požádán prezident Mezinárodního soudního dvora, aby provedl jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat toto pověření, bude o jmenování požádán viceprezident. Je-li také viceprezident občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat toto pověření, bude o provedení nezbytného jmenování požádán nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí pouze náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní náklady budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud si určí své sídlo, právo, podle něhož se bude jednat, pravidla jednání, důkazní pravidla a termín pro rozhodčí řízení, pokud se strany nedohodnou jinak.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. V případě, že je některá otázka řešena současně touto dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejíž jsou obě smluvní strany stranami, nic v této dohodě nebrání, aby jakákoli smluvní strana nebo jakýkoli její investor, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil jakýchkoli předpisů, které jsou pro něho příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější, než které je poskytováno touto dohodou, bude využito toto příznivější zacházení.

Článek 11

Použitelnost této dohody

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující k datu vstupu této dohody v platnost.

Článek 12

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně splnění ústavních požadavků pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost 30 dnů po datu druhé notifikace.

2. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let a její platnost bude pokračovat, pokud jeden rok před uplynutím počátečního nebo jakéhokoli následujícího období jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.

3. Pro investice uskutečněné před ukončením této dohody, zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocněni, podepsali tuto dohodu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Káhiře dne 29. května 1993 v českém, arabském a anglickém jazyce, přičemž všechna znění mají stejnou platnost. V případě jakékoliv neshody ve výkladu bude rozhodné anglické znění.

Za Českou republiku:

Doc. Ing. Josef **Zieleniec** v. r.
ministr zahraničních věcí

Za Egyptskou arabskou republiku:

Dr. Maurice **Makramala** v. r.
státní ministr pro mezinárodní spolupráci

129

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. května 1994 byla v Praze podepsána Programová dohoda mezi vládou České republiky, kterou zastupuje Ministerstvo financí, a Municipální finanční společností, a. s., na straně jedné a vládou Spojených států amerických, kterou zastupuje Agentura pro mezinárodní rozvoj, na straně druhé k financování municipální infrastruktury.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku VII dnem 16. května 1994.

Do textu Dohody lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

130

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 23. prosince 1993 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Ministerstvem financí České republiky a Ministerstvem financí Slovenské republiky o vzájemném osvobození silničních motorových vozidel od silniční daně.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku V odst. 1 dnem 1. ledna 1994.

Do textu Dohody lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

1. v zákonu č. 113/1994 Sb., kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona České národní rady č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb. a zákona č. 85/1994 Sb.

Název zákona a uvozovací věta čl. I mají správně znít:

„ZÁKON

ze dne 26. dubna 1994,

kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona České národní rady č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 72/1994 Sb. a zákona č. 85/1994 Sb.

Čl. I

Zákon České národní rady č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona České národní rady č. 18/1993 Sb., zákona č. 322/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 72/1994 Sb. a zákona č. 85/1994 Sb., se doplňuje takto:“;

2. ve sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 122/1994 Sb., o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o ulehčení pohraničního odbavování na státních hranicích v železniční a silniční dopravě

V článku 6 má text „... bez povolení a kontroly orgánů druhého smluvního státu.“ správně znít: „... bez povolení a jakýchkoliv omezení a kontroly orgánů druhého smluvního státu.“.

Redakce

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,– Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.